

7) cerkve in duhovnije in nekoliko zgodovinskih črtic o njih; — zemljomerski spregled polja, travnikov, gozdov in pašnikov, in nekaj opominov o poljedelstvu, živinoreji, sadjoreji ribniški; — 10) o ribniški obrtni in kupčiji; — 11) nekaj ribniških pravlic; — in 12) krvava pravda, vsled ktere je bila zadnja čaravnica na Kranjskem sežgana leta 1701. — Pridjan je temu topografičnemu popisu kaj ličen in natančen zemljovid ribniške doline, kateri čast dela Blaznikovemu kamnotisu. Imenovana knjižica je poseben natis iz letnika više naše realke in se dobiva pri pisatelju in pri vseh ljubljanskih bukvarjih po 50 kr. Ker je bilo napravljeno le malo posebnih natisov ribniške doline, naj se podviza, kdor jo hoče dobiti.

Na dan sv. Ane 1864

svoji predobri tetiki

hvaležno zapela

Josipina Trnogorska.

Razvedri si čelo orjaški ti Triglav!
Zabobnaj Savica mogočno pa hitro!
Kôr ptičic gorenskih alj ne boš zažvižgal?
Ker tetkin je god, zapojmo vsi s citro:

Zdravje, sreča, zadovoljnost
Rahlo venča naj Vaš časni ték;
Ah vse mine! pa prihodnost
Blaga naj Vam bode na vès vék.

Nada.

O nada, ti iskrica mila, nebeška,
Ti ude otrpnjene spet oživiš;
Umakne se tebi vsa reva človeška,
Na prestol berača celó posadiš.

Mladenču v obrazu veselje se bere,
Ker nada mu lice oživlja, rudi;
Da tudi osoda vso srečo podere,
Je nada, ki žalost z veseljem sladí.

Ko deklica cvetke duhteče si zbira,
Prikupi vijolica se ji v srcé;
Ker nade podoba, svetove odpira,
Kjer radost kraljuje, nikoli gorjé.

Valovi življenja udarjajo grozno,
Ob nadi pa vendar razpeni se vsák;
Če nada posije v grenkosti noč pozno,
Slovó da obupu postaven možák.

Ob palici starček še pota prehodi,
Popelje v dni prejšnje ga nada nazaj;
V spominu upira se reví, nezgodí,
V spominu povrne sladkosti se mlaj.

O nada! ti iskrica mila, nebeška,
Od rojstva do groba ti spremljaš nas zmir.
Umakne se tebi vsa reva človeška,
Le v tvojem naročji dobí srcé mir!

Dr. Gr. Krek.

Dopisi.

Iz Remšenika pri Mahrenbergu. — 5. dan u. m. so v slovesnem obhajilu prvokrat zapele nove orgle, ki jih je naredil gosp. Ferdinand Malahovski iz Ljubljane tako izvrstno, da jih hvalijo vsi izvedeni možaki, med katerimi pa posebno g. Franc Köchl, izgledni učitelj iz Mahrenberga in izvrstni organist. Lepo delo z desetimi preméni veljá le 600 gld. Misleči, da se hvala mora dati, kdor je hvalo zaslužil, razglajujemo svetu te vrstice. Učitelj remšeniški.

Iz Bistrice na Notranjskem. Program slovesne besede, s ktero se bode odprla čitavnica naša pri-

hodnjo nedeljo, je ta-le: 1. Pozdrav, beseda J. Bilčeva, napev Fr. Grbčev. 2) Govor predsednikov. 3) Lastovica, čveterospev Drobničev. 4) Plave oči, napev česki. 5) Slovo Joane, beseda iz „Device Orleanske“ Koseskega, samospev Fr. Grbčev. 6) Deklamacija. 7. Slovenskim dekletom, beseda dr. L. Tomanova, napev Fr. Grbčev. 8) Na jezeru, beseda in napev M. Vilharjev. 9) Venec narodnih pesem. 10) Ločitev, samospev Fr. Grbčev. 11) Savica, beseda dr. L. Tomanova, napev Riharjev. 12) Naprej, beseda Š. Jenkova, napev Dav. Jenkov.

Iz Vogelj na Gorenskem 27. julija. — Preteklo sredo zvečer smo imeli tudi ogenj. Sreča, da so ljudje od vseh strani privreli in prav pridno gasili; še posebno vrlo so se obnašali Gašper in Aleš Zupanec, Juri Burger in Tilen Žun. Hvalavsem! — Letina nam precej dobro kaže, le rž in proso nista dosti prida.

Kmet v Vogljah.

Iz Železnikov 26. julija. Že delj časa nimam iz našega kraja nikakoršnih veselih novic, pa tudi današnja je strašna. Pretekli petek ponoči se je na bližnjem Jesenovcu v novi fužini gospod bratov Globočnikov primerila napost, ki jim bode morebiti kakih 2000 gold. škode prizadjala; pri tej veliki nesreči so delavci vendar še bili srečni. Veliko, grodeljnasto, okoli 64 centov težko kolo, ktero s silno naglostjo goni železno mongo (walmazwerk), se je namreč razletelo med delom na kakih 30 večih in manjših koscev; metalo jih je — in kar je bilo najhuje, polagoma kos za kosom — s tako strahovito silo krog sebe, da kaj tacega more komaj top s kroglo storiti. Pokalo, hrulo, treslo in kadilo se je po fužini, da so delavci mislili, sodni dan se približuje. Spoznaje pravi vzrok polóma, se ni nihče k vehi upal, da bi bil vodo zaprl; vsi so stran zbežali, Bog, da so še mogli. Razun enega fanta vendar ni nihče ranjen, pa še ta le prav malo. Lahko se vé, da je to res velika sreča bila, če povem, da je pred nekoliko leti v Gorotanu pri neki fužini o enaki nesreči troje ali čvetero delavcev na mestu mrtvih obležalo. — Paž poleg kolesa, kakor tudi velik oddelek strehe je izdleskan, da bi strelja huje razsajati ne mogla; cent do dva centa težke kosove je metalo kviško skozi streho ter neslo ene kakih 20—25 sežnjev dalječ; nektre strešnice so odbite proti sredi, kakor da bi jih bil z škarjami odstrigel; strešne plošice je neslo po zraku kakor listje. — Dober mesec bo zdaj fužina morala praznovati, ker bo novo kolo v Marije-Celjskih plavžih vlitó; predno se tako daljo pripelje in zopet tú skupaj sestavi, potrebuje veliko časa. Škoda tedaj velika za delavce, še večja in občutljivša pa za gospode posestnike. Je pač le res, kar stari pregovor pravi: „kdor nima nič, je siromak; kdor pa ima kaj, je večkrat še veliko večí.“

J. Levičnik.

Iz Ljubljane. 27. dne p. m. je bil prvi mestni zbor pod novim županom gosp. dr. Etb. Costa-tom. Ko je perovodja gosp. Globočnik prebral zapisnik poslednje seje, je zbor najprej svoje obžalovanje razodel, da mu je umrl vrli odbornik dr. Rak, in po nasvetu županovem je častno mestjanstvo podelil dr. Čubru, mnogozaslužnemu odborniku, ki zavoljo starosti stopi iz odbora. Ker je župan interpelacijam odločil drugo vrsto dnevnega reda, je odbornik dr. Ahačič vprašal, kako in kaj je z mestnim računom od leta 1862, ki še zdaj ni rešen, in se začudil o računu za nove stavbe, od katerih zbor nič ne vé, na priliko, od tistih dražih olikanih klopí v zvezdinem drevoredu. Župan, ki je še le 19. julija nastopil svoje opravilstvo, zagotavlja, da v prihodnji seji bode vsem tem vprašanjem odgovoril. — Odbornik Horak vpraša: kako je z vodnjakom na spodnjih Poljanah, kateri ni kapljice vode dal, ko je

goréla kovaška in živinozdravniška šola na Poljanah. Odbornik Stedry misli, da mesto nima dolžnosti, da bi skrbelo za ta vodnjak; to je stvar Poljancev samih. Odbornik dr. Bleiweis se čudi, kako da bi le Poljanci morali za svoj vodnjak skrbeti, za vse druge vodnjake pa skrbi mesto! Poljanci so zapuščeni, kar se tiče tlaka in osvečave, kako da bi se jim še vode ne privoščilo? 3 tedne že leže pokvarjene cevi okoli vodnjaka, in nobeden se jih ne usmili. Župan je obljubil hitro pomoč. — Potem so prišle volitve namestnega župana in 5 opravnih odsekov na vrsto. Za namestnega župana je bil izvoljen dr. Jož. Zupan, — v magistratni odsek so bili izvoljeni: Zevnik, dr. Zupan, dr. Ahačič, dr. Orel, Horak, — za ubožništvo: Holzer, Zevnik, Šventner, Verhovec, Poklukar, — za denarstvo: dr. Schöppl, Pajk, dr. Ahačič, Horak, Blaznik, — za šolstvo in zavode: dr. Mitteis, dr. vitez Kaltenegger, žl. Strahl, kanonik Poklukar, dr. Bleiweis, — za stavbe in lokalno policijo: Malič, Zevnik, dr. Orel, Verhovec in Stedry. „Te volitve so se tako godile — pravi „Danica“ — kakor so bili domači mestjani predlog storili.“ In res je taka bila, in kakor se za trdno nadjamo, v prid mestnim zadevam. S tem pa, da so se izvršile volitve župana, podžupana in vseh odsekov tako, kakor smo želeli, nam je došla tako rekoč tudi odgovornost, da bodo vse mestne zadeve lep in redoven napredek imele. — Poslednja stvar današnje seje so bili pomenki o tem, da bi železnične fužine iz Gradca dobili v Ljubljano. Udeležili so se teh pomenkov odborniki dr. Ahačič, trgovec Zupan, Pajk, Stedry, dr. Bleiweis, dr. Orel, dr. vitez Kaltenegger, dr. Schöppl in dr. Zupan. Sprejet je bil V. C. Zupanov predlog, da se počaka odgovor železničinega vodstva. — Naposled je dr. Bleiweis še zahteval, naj se brž ko brž dožene red za gašenje, kadar v mestu kak ogenj nastane. Župan je obljubil, že v prvo sejo prinesiti to sila potrebno stvar. — Ob 7. uri je bila seja končana, ktero je novi župan tako izurjeno vodil, kakor da bi že mnogo let stal na čelu mestni gosposki. Veselo je bilo viditi, da sicer zapuščena dvorana je bila danes precej polna poslušavcev, — seja tedaj v pravem pomenu javna. Pri tej seji so gospodje Anton Cigoj, Fr. Doberlet, Fr. Perles, Jan. Perles in Jož. Schwingshakel s slovesno obljubo stopili v vrsto ljublj. mestjanov.

— Kmetijska družba dunajska je naši kmetijski družbi pisala, da po sporočilu c. kr. kupčijskega ministerstva bode slavni baron A. W. Babo, ki je vodja deželne vino- in sadjorejne učilnice v Klosterneuburgu blizu Dunaja, potoval po Laškem, Tiroljskem, Dalmaciji, Goriškem, Štajarskem in Koroškem, in da pride tudi na Kranjsko. Namen njegov je seznaniti se z vsemi plemeni vinske trte, ktera raste v našem cesarstvu, in potem spisati veliko knjigo. Omenjena družba je prosila naše, naj pové najpripravniši pot baronu, da brez velike pomude pride na vse kraje, in mu imenuje možé, do katerih se more obrniti, kadar pride v ta ali uni kraj meseca avgusta in septembra. Kmetijska družba je rada to željo spolnila dunajski družbi, pa se tudi nadja, da bojo povsod radi sprejeli slavnega moža, kterege je že naš Vertovec s toliko hvalo imenoval v svoji vinoreji.

— Kakor današnje naznanilo kaže, se je začelo prav veselo napredovanje „Maticice“ naše, ktero radostno sprejema vsak, komur je mar za omiko našega naroda, ki je bil po nemilih okoljščinah preteklih let zeló zanemarjen. „Brez literature ni omike, brez omike ni blagostanja“ — to so že spoznali Grki in Rimci. Hvala Bogu in cesarju našemu, da moremo zdaj na postavni poti popraviti pogrške preteklega časa! Dobro je tedaj déla opravnemu matičinemu odboru srčna

prijaznost, s katero je Njih ekscelencija c. kr. deželni glavar baron Schloissnigg sprejel prošnjo njegovo, da bi blagovolil vabila k pristopu razposlati c. k. kantonskim gosposkam, da bi one po soseskah posredovale tudi udeležstvo našega ljudstva. S živim veseljem je sprejel opravní odbor tudi sledeče prijazno pisemce, ki mu ga je v slovenskem jeziku 20. julija t. l. pod števil. 1661 poslal svetli knezoškof lavantinski Jakop Maksimilijan: „Vsled čislanega dopisa od 16. dne t. m. se škofijstvo počastuje, slavnemu odboru na znanje dati, da je izročene povabila k pristopu v društvo slovenske Maticice po dekanijah s priporočilom razposlalo, naj bi duhovniki Maticice zavoljo njene blagega namena krepko podpirali.“ — Milo je odboru tudi bilo pisemce, ki ga je ravnokar prejel od prespoštovanega domoljuba ces. komornika in grajšaka gosp. grofa Jožefa Barbo-ta iz Rakovnika, v katerem mu 100 gld. pošilja s temi-le besedami: „Ker mi je od nekdanj slovstvo in omika našega naroda pri srcu bila in ker sem si svest, da bode društvo slovenske Maticice pravo vodilo naših želj, pristopim z velikim veseljem kakor ud prve vrste slovenske „Maticice.“ — Tako res se „viribus unitis“ nadjamo, da tudi naša „Maticica“ bode napredovala, kakor napreduje mlada še „Maticica“ v Slovaki pod krilom svojega škofa gg. Mojzesa in kakor napredujejo vse starejše sestrice njene. Bog daj srečo!

— (Pomota v adresi.) Ljubljanski magistrat je pred nekoliko časom prejel sledeče čuda zanimivo pisemce: „An den Magistrat der Stadt Laibach in Krain! Bei der thatendurstigen Stimmung, die alle deutschen Männer für die heilige Sache des Vaterlandes in Bewegung setzt, fällt es uns auf, dass unsere (sic) südlichen Gaue, das ehrenfesteste Krain zum Beispiel, so ganz zurückbleiben mit ihren Kundgebungen für die Ehre und das Recht Deutschlands. Ich erlaube mir dem hochlöbl. Magistrat der Stadt Laibach anliegendes Schriftchen („Das Recht des Herzogs Friedrich von Schleswig-Holstein, von Dr. G. Waltz“) zu überreichen. Thun Sie darnach, wie es deutschen Männern geziemt und scheuen Sie keine Mittel, um die grosse Angelegenheit der Nation nach allen Richtungen zu fördern. Das Vaterland bedarf heute der Stütze aller Männer deutschen Sinnes und deutschen Muthes! Im Namen des deutschen Volkes. Wiedburg.“ — Na pisemce to je župan Ambrož brez vseh družih besedi zapisal „ad acta“, kjer mirno počiva. Lahka mu posteljca! Spoznal je rajski zupan, da je — pomota v adresi. Ljubljanci smo Avstrijanci in imamo svojega cesarja, za kterege edinega stopi na noge verni narod slovenski, ako bi treba bilo; vojvoda šlesvig-holštajnski ga ne briga, naj je Peter ali Pavel. Vse drugo premišljevanje prepuščamo častitim bravcem samim.

— Konec je šolskega leta. V saboto po zahvalni maši so se slovesno delile darila najizvrstnejšim učencem gimnazijskim in realkinim. Pri tej slovesnosti je bil prvi govor nemški, drugi latinski, tretji pa slovenski. Govor ta, ki se je končal s slava-klicem Njih Veličanstvu presvitlemu cesarju Franc Jožefu in prevzvišenemu ces. namestniku, je bil sprejet s pohvalnimi slava-klici. Peli so dijaki med delitvijo daril dve slovenske pesmi, ob sklepu slovesnosti pa cesarsko pesem.

— (Iz Št. Jakobske mestne šole.) 28. in 29. julija so v mestni šoli bile očitne izpraševanja; veselja je igralo vsacemu poslušavcu srce, ko je slišal, kako izvrstno, brihtno in pogumno so odgovarjali učenci na vprašanja svojih učiteljev; noben obraz ni kazal boječnosti, ktera tolikrat kazí odgovore, ampak neka prijetna zaupljivost brala se je na obrazih malim učencem. Ta zaupljivost in prijaznost med učitelji in učenci nam tudi vsaj nekoliko pojasni dobri vspeh, s katerim je bilo sklenjeno delovanje učiteljev. Posebno še moramo spomniti preč. vodja in kateheta te šole g. Janeza Rozman-a, ki je prav izvrstno vcepil v mlade srca seme prave vere, kako je prisilil vsacega prav odgovoriti na

vprašanja, in moral ga misliti — tako, da kar so učenci odgovarjali, so tudi prav razumeli in v lastnem mišljenju prebavili; niso se nabutali iz glave, ampak naučili so se misliti. Spomnimo še, v kako lepi slovenščini se predavajo vsi nauki, tako, da brez pomislika vsako neverjetno dušo zavrremo v te sobane, da slišijo, da ni samo beseda lepo slovenska, temveč tudi vse izgovarjanje; tako se bodo naučili otroci lepe, čiste slovenščine, kateri sad se je pri mnogih že prikazal. Slava tedaj gg. učiteljem in preč. g. vodju! V—.

— K naznanilu v poslednjem listu, da je pogorelo nekoliko poslopij v kovaški in živinozdravilski šoli, dodamo to, da graška asekuracija bode povrnila skor celi znesek, za ktereja je bilo pogorišče zavarovano, in da se bode kmali zidalo, kar je ogenj pokončal. Kdo je kriv ognja, ki se ni začel v kovačnici, ampak na zadnjem koncu štale pod streho, kjer je okno proti ulicam, se nikakor ne more poizvediti. Šola zavoljo ognja ni zadrževana.

— Ravnokar so prišli v založbi Giontinovi trije vezki novih pesem na svetlo, ki jih je pod naslovom „Slovanska beseda“ zložil naš mnogocenjeni skladatelj Juri Fleišman. Cena vsakemu vezku je 40 kr. Drugi pot kaj več. — Ker je tudi gosp. Blaznik iznova in v večji obliki dal natisniti tri vezke „Grlice slovenske“, ki so zaklad najlepših pesem, pevcem ne manjka gradiva na izbero. Prihodnji vezki „Grlice slovenske“, ki jih bode vredil čitavnični pevovodja gosp. J. Fabjan, bodo obsegali še ne natisnjene pesmi, ki so se pele pri besedah čitavnice ljubljanske.

— Sl. vodstvo južne železnice je čitavnici ljubljanski dovolilo, da se udje njeni, ki grejo poslati začetek čitavnice vipavske 14. in 15. dne t. m., peljejo do Postojne in tudi nazaj po napol znižani ceni. Naj se tedaj do 13. t. m. oglasijo pri g. Fr. Ravnikarju, odborniku pevskega zbora, da prejmejo predpisano legitimacijo.

— Znani dr. Schmalz iz Draždan, kateri se posebno z boleznimi ušes in govora peča, pride na poti v Trst zopet v Ljubljano, kjer se bo, kakor današnji „Oglasnik“ pravi, 3 dni mudil. Kdor želi svetú od njega, ga prejme zdaj lahko.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Najvažnija politična novica je ta, da so 1. dne t. m. na Dunaji izdelali načrt mirú o danskih homatijah, in sklenili prestanek vojske za 3 mesce. Že ta teden se na podlagi tega načrta, po katerem zgubi danski kralj Holštajn, Lauenburg in Šlezvik, začno razprave o stanovitnem pomirenju. Kdo bode vojskine stroške plačal, — kdo bode prihodnji vladar Šlezvik-Holštajnski? je vprašanje še le v drugi in tretji vrsti.

— 29. dne t. m. je bila deputacija iz Reke pred Njih veličanstvom cesarjem zavoljo železnic v Zemun na Hrvaško in Št. Peter na Kranjsko; zagotovljeno ji je bilo, da še letos bode železnica iz Zagreba v Karlovec gotova, in da zavoljo zaželjenih unih dveh železnic se bode vse storilo, da pridejo brž ko brž v posvèt državnemu zboru. — Govori se, da Njih velič. cesar potuje letos v Zagreb. — Da izložba zagrebska res bode velikanska, potrjuje tudi „Gosp. List“, rekoč, da 8 dvoran in 14 sob bo polno blaga. — „Glasonoša“ piše, da preuzvišeni škof Strossmajer okoli 15. avgusta gré iz Jamnice v Severin, odtod v Zagreb k izložbi, iz Zagreba se vrne v Djakovo in po kakih dveh nedeljah potuje v Rim. — Sliši se, da na Dunaji nameravajo po predmestjih, kjer so ulice dolge, namesti

najemnih kočij napraviti železnice, ki bojo ljudi prevaževale od kraja v kraj za 5 in 10 nov. kr. Po mestih železnice! kaj ne, kako svet napreduje? — Da bi le tudi dosti cvenka bilo! Pa, kakor nam vradno naznanilo kaže, je konec rožnika še bilo za 5 milijonov in 491.554 gold. papirnatih desetíc med ljudmi. — Govori se, da državni zbor dunajski se utegne sklicati še le meseca novembra. — „Narod“ naznanja, da na jesen zopet pride vezek Palackove „povestnice češkega naroda“ na svetlo. — Na Ogerskem je še vse po starem; ni še sledú, da bi se bilo po novem dvornem kancelaru kaj premenilo. — V Galiciji je vse mirno. Morebiti se bo vendar sklical deželni zbor? — Na pravdo, ki že več časa trpi v Berlinu zoper Poljake v Poznanskem, se obrača zdaj pozornost svetá, ker se pri obravnavah slišijo celó nenavadne reči, na priliko, o opravih policijskih, ktere državni pravdnik zagovarja, čeravno se ne ujemajo vsigdar s strogo moralno postavo itd. itd. — Cesar Napoleon še zmiraj ne reče ne bev ne mev o dansko-nemških zadevah. Kralj belgiški je pri njemu v Vichy-u. — Na Laškem je državni zbor začasno odložen. Med Garibaldi stranko je razpor; eni so zdaj hotli udariti na Benetke in Rim, eni pa ne; s temi poslednjimi je tudi potegnil Garibaldi sam.

Dnarni zapisnik Matičini.

Prenesek iz 27. lista „Novic“ . . . . . 4799 gold. 96*) kr.
Darovali so za tem ali kot ustanovniki ali kot letni družbeniki:

Gospod Jože Pleiweis v Ljubljani v obligaciji	160	„	—	„
„ P. Kozler za občino razdrško gotovine	100	„	—	„
Slavna občina idriška na račun svojega doneska	50	„	—	„
Gospod K. Höchtel, c. kr. notar v Idrii	2	„	—	„
„ L. Urbas, c. k. uradnik v Idrii	2	„	—	„
Po gosp. dr. Srncu, poverjeniku v Mariboru:				
gospod dr. Dominkus	50	„	—	„
„ M. Pikelj	50	„	—	„
„ dr. Ulaga	10	„	—	„
„ Kosar	10	„	—	„
„ dr. Prelog	10	„	—	„
„ B. Sinko	5	„	—	„
„ J. Šuman	3	„	—	„
„ dr. Pavlič	10	„	—	„
„ Zorčič	10	„	—	„
„ D. Čolnik	25	„	—	„
„ Jos. Cucek	2	„	—	„
„ Juri Srebre	2	„	—	„
„ Maks Morić	2	„	—	„
„ Stevo Pavlica	2	„	—	„
„ Fr. Stražimir	6	„	—	„
„ Ferd. Renschmidt	2	„	—	„
„ Jan. Miklošič	2	„	—	„

Razun teh so darovali še:

Gospod Andrej Pirnat	50	„	—	„
„ Štefan Kočiančič, profesor sv. pisma v Gorici na račun	30	„	—	„
„ M. Dobovšek že poslanim 100 fl. dodal je še	5	„	—	„

5399 gold. 96 kr.

*) S tem se popravi tiskarna pomota številke 4699 gold. 96 kr. v omenjenem listu.

V Ljubljani 1. avgusta 1864.

Dr. Jer. Zupanec.

Kursi na Dunaji 2. avgusta.

5 % metaliki 72 fl. 70 kr. Ažijo srebra 13 fl. 35 kr.
Narodno posojilo 80 fl. 45 kr. Cekini 5 fl. 47 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 30. julija 1864: **77. 74. 86. 83. 88.**
Prihodnje srečkanje v Trstu bo 13. avgusta 1864.